

ОСЕЋАЈ ЗА ПРАВДУ

Уважени судија Правдољуб Агатоновић се већ данима осећао лоше. Мучило га је нешто необично, ни сам није знао шта је то. Изгубио је апетит, који га је дотле сасвим добро служио, ноћу се будио у зноју, у кући и на послу био нервозан... Све док није само наслутио у чему је проблем и потражио помоћ изабраног лекара.

- О чему се ради, годподине судија_ - питао га је доктор.
- Не знам тачно, докторе, али као да сам изгубио некакав осећај.
- Мириса?
- Не.
- Укуса?
- Не, не, докторе, него као да сам изгубио осећај за правду – најзад је и њему синило.- Да, то је то, немам више осећај за правду, а као што знате, од тога живим.
- Па, како се то манифестује- био је радознао доктор.
- Оно што се тиче професије, то је сасвим у реду. Надлежни су веома задовољни мојим пресудама. Поготово они са највишег врха, којим сам испуњавао све жеље, да не кажем наредбе – објашњавао је судија.

- Да, да – климао је главом доктор- У ствари, ви жудите за аутономијом , која вам, недостаје.
- Да, докторе, то је то – тргнуо се судија.- Има ли ту лека?
Доктор је размишљао неколико тренутака, а онда као да му је пала нека идеја на ум.
- То је све зато што сте се уклопили у савремену друштвену атмосферу. Зато вам пртедлажем радикалну терапију.
Издарајте првог пролазника, по могућству неко дете, опсујте

полицајца или, што је можда и најефектније, ударите аутом у други ауто, може и паркиран...

- Докторе, па ви ми предлажете да заглавим затвор? – био је судија запањен.
- Да, баш то. Неколико дана или недеља проведених међу робијашима и вратиће вам се осећај за правду. У затвору влада атмосфера правичности. И тамо има неки морал, за разлику од оног у којем живимо. И сви они имају истанчан осећај за правду, стицајем околности, додуше. Пробајте, осетићете олакшање.
- Докторе, можда сте у праву. Пробаћу ту терапију. Хвала и довиђења- рекао је судија сигурним гласом.

Доктор га је испратио и завалио се у столицу, задовољан што је неком помогао, кад га прену јак звук ломљаве лима. Потрчао је прозору и видео доле чудан приказ. Судија, који је стајао поред свог и докторовог полупаног аута, му је весело махао.

Драгутин Минић Карло

Београд

DUGOOČEKIVANI PRIJEM

Novonastala situacija u kojoj ne oseća nikakav bol bio je jasan pokazatelj Miladinu, trgovcu u penziji, da je mrtav.

Naravno, ne može se reći da je bio oduševljen svojim novim statusom, jer kao što je opšte poznato- život je mio, ma kakav bio.

Friški pokojnik bio je vidno iznenađen kada je ljubazni službenik sa krilima njemu i pristiglim mu sapatnicima pozeleo dobrodošlicu. Ne, nije ga iznenađilo to što mu je neko sa blaženim osmehom pozeleo dobrodošlicu u svet mrtvih i to što mu je isti taj maltene čestitao smrt. Miladina je iznenađila ljubaznost s obzirom da se tokom onozemaljskog života navikao na neljubaznost i bahatost službenika.

Sledeći upustva krilatog službenika, Miladin je uzeo broj za prijem u službu za merenje duše a zatim se smestio u čekaonicu sa ostalim pokojnicima. Primetio je da među njima ima pripadnika raznih nacija. Većina je bila uplakana i na svojim jezicima su naricali za bivšim životom. -Ovi očigledno imaju više razloga da žale za životom od mene, pomisli Miladin posmatrajući uplakana lica.

Jedan za drugim pokojnici su ulazili u prostorije službe za merenje duše. Koliko njih je ulazilo unutra, toliko je dolazilo u čekaonicu. Miladinu se isprva svidela organizacija koja je delovala perfektno. Međutim, zasmetalo mu je to što su i oni koji su u čekaonicu ulazili posle njega dolazili pre njega na red. Njegov broj iako manji, nije bio prozivan. Primetio je da je su u međuvremenu pristigli i neki njegovi zemljaci. Prepoznao ih je po psovanju i guranju.

Vreme je prolazilo, ne zna se pouzdano koliko s obzirom da je Miladinov sat stao u trenutku kada je ispustio dušu, ali je svakako dugo čekao. Video je da i njegovi sunarodnici imaju isti tretman.

Nestrpljenje je uzelo maha. Kada je napokon njegov broj prozvan, ušao je u službu za merenje duše vidno iznerviran.

-Ko je ovde glavan?! -upita besno prisutne službenike sa krilima.

-Izvolite? -upita ga starac sa dugom, urednom belom bradom u beloј odori.

-Pa ovo nema smisla! Zašto mi Srbi čekamo najduže u redu?! -upita besni Miladin.

-A nije vam smetalo da čitavog života samo čekate da vam bude bolje? -pitanjem uzvratī sveti Petar. Miladin je ćutke oborio pogled i sačekao je svoj red. Nadao se da mu neće zakinuti na kantar, što je on mnogo puta učinio tokom profesionalne trgovačke karijere.

Željko Žele Jovanović

Kragujevac

Pobednik

Na sastanku opštinskog odbora rešeno je da se suficit budžeta uloži u kulturu. Raspisan je konkurs za kulturnu manifestaciju. Aktivirali su se svi: šahisti, ribolovci, hor, udruženje železničara-amatera u penziji, KUD 1, 2 i 3. Navrat-nanos su sklapali ponude i budžete — i za trošak, i za čast predsednika.

U tu svrhu formiran je odbor za kulturu, dva radnika iz biblioteke, predsednik opštinskog veća i Mikicina šurnjaja, bez titule. Pristigli su predlozi: gulašijada (čak tri prijave), crevarijada, ribarsko veče, dani vlaške magije, takmičenje goluba pismoša, izbor za mis najlepšeg magarca i drugi. Odluka je teška, nikako da se slože, pa rešiše da konsultuju predsednika opštine. „To je to! Izbor za najlepšeg magarca! Skoro nismo imali bolju ideju!“ Njegov šurak ima farmu magaraca, ali to nije pominjano. Članovi odbora jednoglasno se složiše. Objavljeno je da je dobitnik budžeta udruženje Carigrad. Po objavi rezultata, ispred opštine protestovalo je udruženje „Vrana vrani“.

Prijave su buknule, niko nije očekivao toliko magarca u okruženju. Najavljen je i gost iznenađenja, svi su sa uzbuđenjem iščekivali događaj. U gradu nije bilo dovoljno mesta, pa su rasčistili jednu njivu Zemljoradničke zadruge. Svanuo je taj dan. Podpredsednik je od zore teglio gajbe i stolove, a kad ni trofej ni diplome nisu stigli, jurio je po njih u susedni grad. Manifestaciju je otvorio pripiti voditelj, dok je publika punila improvizovane tribine.

Nakon smotre i konsultacija žirija, izabrani su finalisti. Na podijum je izveden prvi, najbolji od svih, magarac Drlja, koji nadmeno sa šeširom na glavi, sa visine posmatra publiku. Voditelj je ushićeno čitao:

„Naš prvi finalist Drlja, oličenje gracioznosti. Inspirisao je mnoge savremene umetnike, brojna umetnička dela svedoče o njegovoj vanseriskoj lepoti! Njegov profil na tik – toku ima milion pratilaca. Magarac bez premca!“

Publika oduševljeno aplaudira i zviždi. Za njim na scenu izlazi i drugi kandidat Mićko. Dok voditelj čita, on mirno stoji a pogled mu se gubi u daljini. Voditelj podiže glas za lestvicu više: „Finalista broj dva Mićko, simbol duhovnosti. Njegova aura obasjava do 2 kilometara u krug. Pogledajte ovaj stav Bude! Ajmo aplauz za našeg Mićka!“ Publika aplaudira ali manje. Izlazi treći kandidat. Njegova telesina se drastično odvaja od ostala dva takmičara.

„Treći takmičar, impozantni Zvonko! Najizdržljiviji među svima! Zvonko je projektant, iz loze magaraca koji su zidali kapelu na Rtnju. Um caruje, snaga klade valja! Glasanje traje sat vremena, šaljite SMS sa brojem svog favorita na 666. Do kraja glasanja zabavljajte vas muzička zvezda!"

Prilazi mu potpredsednik udruženja i šapuće da zvezda nije došla, ali voditelj se brzo snalazi : „Dok traje glasanje, zabavljajte vas najbolja harmonika u regionu i naš KUD, hajmo jedno kolo!“ Ozvučenje krči, narod se u kolo hvata, a podpredsednik crven u licu nestaje u šatoru. Publika je u transu, zvižde, aplaudiraju, piju i glasaju, neki su se i u kolo uhvatili pa ometaju KUD. Predsednik opštine se grlio sa žirijem već prilično raspoložen, njegov šurak je vlasnik trećeg finaliste. Neko je u publici diskretno podelio poklon-bonove za stočnu hranu svakome ko glasa za magarca broj 2. Treba Mićko da se proda, ako ne pobeđi moraće da ga poklone, a koliko je uloženo u njega... Ljudi su uzimali bonove i glasali za svog favorita, ubedljivo je vodio Drlja... Narod se sve više skupljao. Od buke finalisti su se unervozili. Nakon napetih sat vremena, voditelj se zateturio do bine „Prema prebrojenim glasovima ubedljivi pobednik je kandidat broj 3, Zvonko! Pobedniku sledi trofej i vaučer. Ostalim kandidatima diploma. Čestitamo!“

Publika je zanemela! Propade kladionica i bonovi i sve. Poče komešanje i gurkanje, u naletu publika siđe sa tribine i krenu ka bini. Konkurs je namešten! Najhrabriji i najpijaniji krenuše da se obračunaju sa žirijem. Masa pokulja u šator, lomi stolice i obara stolove. Masovna tuča je kulminirala. Predsednik opštine beži ka kolima. Niko nije primetio da je Drlja zajahao pobednika.

Maja Marković

Svilajnac